

ÜZENET

A PRÁGI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 4. SZÁM 2008. FEBR.24

Kedves Testvéreim!

„Versenypálya”, „versenydíj”, „koszorú”, „öklözés”, „edzés” – a Biblia nyelvezetében egészen szokatlan kifejezéseket használ Pál apostol ebben az alapigében. Ő még közvetlenül ismerte azokat az ősi olimpiai versenyeket, amelyeknek folytatása az ideai pekingi olimpia, ezért nem volt ismeretlen számára az a közeg, ahonnan ez a szókincs származik – de éppen ezért tudja Pál apostol azt is, amire a sportsikereket látó átlagember nem szokott gondolni, hogy ti. egy-egy győzelem mögött meny-

ta élet, önmegtartóztatás, lemondás: ezek már nem olyan rokonszenvesek, mint a sportélet egyéb vonatkozásai. Azonban fontos szem előtt tartanunk, hogy a keresztyén élethez is kihagyhatatlanul hozzá tartozik az aszkézis. ...az aszkézis fogalma nem nagyon rokonszenves a mai ember szemében, mert rögtön azok a középkori aszkéták jutnak az eszünkbe róla, akik a leghetlenebb módon igyekeztek elnyomorítani magukban minden egészséges életösztönt. Főlöszleges böjttöléssel gyötörték magukat, s a ruhájuk alatt

Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de csak egy nyeri el a versenydíjat? Úgy fussatok, hogy elnyerjétek. Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant. Én tehát úgy futok, mint aki előtt nem bizonytalan a cél, úgy öklözök, mint aki nem a levegőbe vág, hanem megsanyargatom és szolgává teszem a testemet, hogy amíg másoknak prédikállok, magam nem legyek alkalmatlanná a küzdelemre.

1Kor 9, 24-27

nyi fáradtság, munka, önmegtartóztatás van. Ezért beszél azután arról is, hogy aki egy ilyen versenyen részt akar venni, az mindenben önmegtartóztató, annak egész életstílusát meghatározza az a cél, amit el akar érni. És az egész képet a keresztyén életre vonatkoztatva így vonja le önmagára nézve a konzekvenciát: „megsanyargatom testemet és szolgává teszem...” Egy ma is használt régi szóval így lehetne ezt mondani másképpen, hogy „aszkézist gyakorolok”. Ezek a szavak: aszkézis, aszké-

olyan ciliciumot, szőrövet, sőt vasszőgekkel kivert övet viseltek, ami állandó fájdalmat okozva a testnek arra szolgált, hogy elnyomja a feltörő vágyakat, ösztönöket, hogy a lélek jobban ellen tudjon állni a kísértésnek. Az aszkézis alatt általában az élet egyébként természetes örömeinek a megtagadását szokták érteni. Az ilyen aszkézis valóban egészségtelen, főlöszleges, és egészen bizonyosan Istennek sem tetsző önsanyargatás. Nincs is rá szükség! Egészen bizonyos, hogy Pál sem ilyen

értelmetlen aszkézisra gondolt. De mire gondolt hát? Már abban az időben is egy olimpikon tíz hónapos, igen komoly, kemény edzés után állhatott pályára. És ezalatt az idő alatt pontos, szigorú életrendje volt. Egy csöpp alkoholt sem ihatott, rengetegszer el kellett ismételnie ugyanazt a gyakorlatot, hallatlan önfegyelemmel kellett vigyáznia a testi kondíciójára... De ne csak a sportra gondoljunk! Aki komolyan törekszik valamilyen cél elérésére a tudományos pályán, vagy a művészetben, vagy akárhol – küzdenie kell! És ez a küzdelem bizony sok lemondással, önmegtartóztatással jár, ahogyan Pál apostol is mondja. És ha mindenütt el kell kerülni az eredmény érdekében az akadályokat, miért ne lenne így a keresztyén élet területén is?!

Milyen küzdelemre gondol Pál? Az igazi, egészséges keresztyén aszkézis azt jelenti, hogy az ember kézbe veszi önmagát, nem hódol be a dolgoknak, vagy a vágyaknak, ösztöneinek, ha azok a feladata teljesítésében akadályozzák. „Önmegtartóztató” – mondja Pál. Ennek a szónak az eredeti értelme az, hogy az ember uralmat gyakorol önmaga fölött, meg a dolgok fölött úgy, hogy nem válik függővé tőlük a cselekedeteiben, hanem uralja őket! Természetesen egy pozitív magatartásról van szó. A hangsúly nem is a lemondáson van, hanem az uralkodáson, az önfegyelmen. Mert vagy az történik, hogy én teszem a testemet szolgálává, vagy az, hogy a testem tesz **engem** szolgálává. Vagy én sanyargatom a testemet, irányítom, befolyásolom – vagy az sanyargat engem! Paranc-

sol nekem – mert ilyen is van! Az igazi aszkézis egy nagy küzdelem azért, hogy el nem veszítsem az uralmat önmagam felett. Tehát éppen nem a testnek vagy az anyagi dolgoknak a lebecsüléséről van szó a lélek érdekében, hanem arról, hogy az egész ember testestől-lelkestől alkalmassá legyen a maga igazi rendeltetésére. Csak aki áldozni tud és akar, az tud és akar igazán szolgálni is és erre igazán szabaddá kell lenni! A középkori aszkézis elnyomorította az embert, becsavanyította az életet, az igaz aszkézis pedig éppen a valódi rendeltetésre akarja segíteni az embert! Arra való, hogy az ember testileg-lelkileg erős, felkészült, „fitt” maradjon az élet nagy versenypályáján való küzdelemre. Az igazi aszkézisben egy bizonyos sportszerűség van, kemény akarat, elhatározás, abban a tudatban, hogy van egy cél, aminek az érdekében érdemes lemondani is valamiről, ha kell. Nem mintha az a „valami” magában véve rossz vagy alacsonyabb rendű dolog lenne, hanem mert akadályozza a cél elérésében! Tehát nem az aszkézis maga a cél – az csak eszköz a célért!

De mi a cél? Pál azt mondja: Azért sanyargatom meg és teszem szolgálává testemet, hogy amíg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná, alkalmatlanná, hasznavehetetlenné ne legyek!

Azt mondhatná valaki, hogy ez érthető Pál esetében, vagy egy olyan ember esetében, akinek az a hivatása, hogy másoknak prédikáljon. „De hát én nem prédikálok másoknak – én csak egy egyszerű hívő vagyok, aki mások prédí-

kációját legfeljebb meghallgatom!” Nos, kedves Testvérem, nem így van! Te is prédikálsz! Prédikálsz az ételledel, a mindennapi munkáddal, családi ételledel, minden megnyilvánulásoddal. Prédikálsz! Sokkal hatalmasabban, sokkal több emberhez szólóan és sokkal fontosabb jelentőséggel, mint amit én teszek itt a szónoki pultnál. A Te szószéked az a hivatal, munkahely, iskola, betegágy, gyerekszoba, ahol a világi feladataidat végzed. És az a mód, ahogyan végzed! Sokkal nagyobb jelentőségű, érthetőbb az a prédikáció, ami kint a világban történik Általatok! Mert mit jelent prédikálni? Nos: Krisztust megjeleníteni, Jézusról bizonyosságot tenni. Ezt pedig elsősorban a cselekedeteinkkel tesszük a legérthetőbb és leghatásosabb módon! És csak legutoljára a szavainkkal! Tehát Ti is prédikáltok mind, minden pillanatban, mégpedig vagy úgy, hogy az dicsőségére van Krisztusnak, vagy úgy, hogy kárára. Arra kell alkalmassá, méltóvá, használhatóvá lennünk, hogy a mi életünkéből, munkánkéből, cselekedetünkéből megismerhetővé váljon Jézus! Ez az aszkézis célja. Aszkézist tehát nem önmagunkért, hanem másokért gyakorolnunk.

Ez az aszkézis egészen kicsiny dolgon kezdődik az ember életében. Tudjátok-e, hogy mi az egyik legnagyobb veszedelme a modern embernek? Az elszolgaiasodás veszedelme. Az, hogy teljesen rabjává válik mindenféle apró szokásoknak, érzelmeknek, szenvedélyeknek, dolgoknak, pl. ital, televízió, autó, sport, gyógyszer, betegség félelme, bármi! Eladja a függetlenségét, a lelki

szabadságát egy dolognak, egy vágy-nak, valaminek – mindegy, hogy minek. És akkor minden energiája annak a valaminek a szolgálatába kerül. Rabszolgává lesz az ember – ez a modern rabszolgaság! Nos, mindenki tudja, ha ugyan tudja, hogy mi az az ő életében, ami már kezd fölébe nőni, vagy már fölébe is nőtt akaratának – ami megkötözi. Megvan a helye az aszkézisnek – annak, hogy megsanyargatom a testemet és szolgává teszem. Akinek célja az, hogy Jézusról bizonyosságtévő legyen az élete, az nem engedheti meg magának, hogy szolgájává tegye őt az ital, a televízió, vagy saját vére forrósága, vagy egy gyűlölködő érzés – mert ilyen dolgokat jelent a „test” Pál szóhasználatában – ne ilyen dolgok váljanak úrrá az ember fölött, hanem az ember maradjon úr ezek fölött. És tudjon le is mondani róluk, ha ez a cél érdekében szükséges. Ha egy sportoló le tud mondani sok mindenről, ami káros lehet célja elérésében, egy keresztyén ember ne tudná letenni Isten elé azt a szenvedélyt, érzést, vagy dolgot, ami alkalmatlanná, méltatlanná teszi őt a nagy cél elérésére: a másoknak való prédikálásra? Nem mintha mi magunk ezáltal szentebbekké vagy jobbakká válnánk másoknál, hanem azért, hogy szolgálatunkat betöltsük. Fontos, hogy jól tudjunk futni az élet versenypályáján, mert nem láthatatlan előttünk a cél: a verseny végén vár minket a jutalom, a romolhatatlan koszorú, amit Krisztus már most nekünk ígér.

Ámen

(Elhangzott 2008 február 17-én.)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK:

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

A **március 2-i** istentisztelet keretében kerül sor **Leinveber Fülöp megkeresztelésére**.

Bibliáóra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5.emeleten vagy a kápolnában – vagy megegyezés szerint. **Rendkívüli próba: március 2-án**, az istentisztelet után. (korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZETBEN TÖRTÉNT:

– Ft. Erdélyi Géza, Egyházunk püspöke **április 25-27-re** jelezte gyülekezetünk meglátogatását.

– A Szlovákiai Református Keresztény Egyház Zsinati Tanácsa **március 8-án fog ülésezni**. Reménység szerint megvitátja a Prágai gyülekezet helyzetét és döntést hoz a gyülekezet jövőjét befolyásoló, fontos döntésekben.

– A gyülekezet énekkara **április 8-ra** tervezte be koncertjét. A kb. egy óráos előadásnak a Prágai Magyar Kulturális Intézet ad helyet. Kérjük a gyülekezet

tagjait, értesítsék az eseményről barátait, ismerőseiket. A bizonyágtételen túl ez az alkalom nyitást is jelent a prágai magyarság felé.

PROGRAMAJÁNLÓ:

– **Március 16, 14.00:**

II. RÁKÓCZI FERENC EMLÉKTÁBLÁJÁNAK MEGKOSZORÚZÁSA

A koszorúzásra a Kisoldalon (Malá strana) kerül sor. Az ünnepségen **gyülekezetünk kórusa is fellép**.

HUMORSAROK:

„Időnként elmegyek az orvoshoz, és megvizsgáltatom vele magam, mert az orvos is élni akar. Aztán elmegyek a gyógyszerárba, és kiváltom az orvosságot, mert a patikus is élni akar. Aztán a gyógyszert a csatornába öntöm – mert én is élni akarok!”

Mark Twain

POLITIKAI PÁR SOROS:

Gyuresány Ferencet, Magyarország miniszterelnökét **szimpatizánsok várták** Győrben. Magyarországon a tüntetések 99,9%-án a résztvevők „finom” utalásokat tesznek arra, hogy szívesen látnának más kormányt az ország élén. Így különlegességnek számít, hogy a politikust nem hazaárulózták le, sőt **„TARTS KI, FERI!”** transzpresekkel várták az érkeztekor összegyűlt emberek. (*forrás: www.index.hu*)

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz